

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2020/741**ze dne 25. května 2020****o minimálních požadavcích na opětovné využívání vody****(Text s významem pro EHP)**

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 192 odst. 1 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,

s ohledem na stanovisko Výboru regionů ⁽²⁾,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽³⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Vodní zdroje Unie jsou stále více zatěžovány, což vede k nedostatku vody a ke zhoršování její kvality. Zejména změna klimatu, nepředvídatelné změny charakteru počasí a sucho významně přispívají k problémům v dostupnosti sladké vody, způsobeným rozvojem měst a zemědělstvím.
- (2) Schopnost Unie reagovat na zvyšující se tlaky na vodní zdroje by mohla být zlepšena rozsáhlejším opětovným využíváním vyčištěné odpadní vody, omezením odběru z útvarů povrchových i podzemních vod, snížením dopadu vypouštění vyčištěné odpadní vody do vodních útvarů a podporou úspor vody díky vícenásobnému používání městských odpadních vod při současném zajištění vysoké úrovně ochrany životního prostředí. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES ⁽⁴⁾ zmiňuje opakované využití vody v kombinaci s podporou uplatňování úsporných technologií v průmyslu a postupů zavlažování šetřících vodu jako jedno z doplňujících opatření, které se mohou členské státy rozhodnout využít, aby naplnily cíle uvedené směrnice, tedy dobrý kvalitativní i kvantitativní stav povrchových a podzemních vodních útvarů. Směrnice Rady 91/271/EHS ⁽⁵⁾ vyžaduje, aby vyčištěné odpadní vody, kdykoli je to vhodné, byly znovu použity.
- (3) Sdělení Komise ze dne 14. listopadu 2012 nazvané „Plán na ochranu vodních zdrojů Evropy“ poukazuje na nezbytnost vytvořit na úrovni Unie nástroj pro regulaci norem pro opětovné využívání vody, a tím odstranit překážky bránící širšímu využití tohoto alternativního zásobování vodou, které může přispět k omezení nedostatku vody a snížit zranitelnost systémů pro zásobování vodou.
- (4) Sdělení Komise ze dne 18. července 2007 nazvané „Řešení problému nedostatku vody a sucha v Evropské unii“ stanoví systém priorit, jenž by členské státy měly zvážit při řešení problematiky nedostatku vody a sucha. Uvádí se v něm, že v oblastech, ve kterých byla zavedena všechna preventivní opatření podle systému priorit v oblasti vody a v nichž poptávka po vodě stále převyšuje dostupné vodní zdroje, může za určitých okolností a při řádném zohlednění aspektu nákladů a přínosů sloužit dodatečná infrastruktura pro zásobování vodou jako alternativní přístup ke zmírňování dopadů velkého sucha.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 110, 22.3.2019, s. 94.

⁽²⁾ Úř. věst. C 86, 7.3.2019, s. 353.

⁽³⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 12. února 2019 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a postoj Rady v prvním čtení ze dne 7. dubna 2020 (Úř. věst. C 147, 4.5.2020, s. 1). Postoj Evropského parlamentu ze dne 13. května 2020 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku).

⁽⁴⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES ze dne 23. října 2000, kterou se stanoví rámec pro činnost Společenství v oblasti vodní politiky (Úř. věst. L 327, 22.12.2000, s. 1).

⁽⁵⁾ Směrnice Rady 91/271/EHS ze dne 21. května 1991 o čištění městských odpadních vod (Úř. věst. L 135, 30.5.1991, s. 40).

- (5) V usnesení ze dne 9. října 2008 o řešení problému nedostatku vody a sucha v Evropské unii ⁽⁶⁾ Evropský parlament připomíná, že při hospodaření s vodními zdroji by měl být zvolen přístup orientovaný na poptávku, avšak domnívá se, že Unie by k hospodaření s vodními zdroji měla zaujmout ucelený přístup, který by kombinoval opatření k řízení poptávky, opatření k optimalizaci existujících zdrojů v rámci koloběhu vody a opatření k vytváření nových zdrojů, a že tento přístup musí zahrnovat environmentální, sociální a hospodářské hledisko.
- (6) Ve sdělení ze dne 2. prosince 2015 nazvaném „Uzavření cyklu - akční plán EU pro oběhové hospodářství“ se Komise zavázala učinit řadu opatření na podporu opětovného využívání upravené odpadní vody, včetně přípravy legislativního návrhu o minimálních požadavcích na opětovné využívání vody. Komise by měla svůj akční plán aktualizovat a zajistit, aby vodní zdroje zůstaly i nadále prioritní oblastí pro intervence.
- (7) Cílem tohoto nařízení je v náležitých a nákladově efektivních případech usnadnit zavádění opětovného využívání vody, a pro ty členské státy, které si přejí nebo potřebují opětovně využívat vodu, tak vytvořit rámec, který jim to umožní. Opětovné využívání vody představuje pro mnoho členských států slibnou možnost, avšak jen malá část z nich tuto praxi v současnosti provádí a přijala v tomto ohledu vnitrostátní právní předpisy nebo normy. Toto nařízení by mělo být dostatečně flexibilní, aby umožňovalo pokračovat v praxi opětovného využívání vody a zároveň zajistilo, aby tato pravidla mohly uplatňovat další členské státy, pokud se rozhodnou tuto praxi zavést později. Každé rozhodnutí neprovádět opětovné využívání vody by mělo být řádně odůvodněno na základě kritérií stanovených v tomto nařízení a mělo by být pravidelně přezkoumáváno.
- (8) Směrnice 2000/60/ES poskytuje členským státům potřebnou flexibilitu, pokud jde o zahrnutí doplňujících opatření do programů opatření, které přijímají na podporu svého úsilí o dosažení cílů v oblasti kvality vody stanovených v uvedené směrnici. Neuzavřený seznam doplňujících opatření stanovený v části B přílohy VI směrnice 2000/60/ES obsahuje kromě jiného i opatření pro opětovné využití vody. V této souvislosti a v souladu s hierarchií opatření, již by členské státy mohly zvážit při řešení problematiky nedostatku vody a sucha a jež upřednostňuje opatření na úspory vody před politikou stanovování poplatků za vodu a před alternativními řešeními, a při řádném zohlednění aspektu nákladů a přínosů by se minimální požadavky na opětovné využívání vody stanovené v tomto nařízení měly použít vždy, když se vyčištěná odpadní voda z čistíren městských odpadních vod v souladu se směrnicí 91/271/EHS opětovně využije pro zavlažování v zemědělství.
- (9) Má se za to, že opětovné využití řádně vyčištěné odpadní vody, například z čistíren městských odpadních vod, má menší dopad na životní prostředí než jiné metody alternativního zásobování vodou, jako je převádění vod nebo odsolování. V Unii však k takovému opětovnému využívání vody, jež by mohlo snížit plýtvání vodou a vodu šetřit, dochází pouze v omezené míře. To je zřejmě zčásti způsobeno značnými náklady, které je třeba vynaložit na systémy opětovného využívání odpadní vody a absencí společných environmentálních a zdravotních norem Unie pro opětovné využívání vody a, zejména u zemědělských produktů, možnými riziky pro zdraví a životní prostředí a možnými překážkami, které by bránily volnému pohybu těchto produktů zavlažovaných recyklovanou odpadní vodou.
- (10) Zdravotní normy týkající se hygieny potravin ze zemědělských produktů zavlažovaných recyklovanou odpadní vodou mohou být zavedeny pouze tehdy, pokud se požadavky na kvalitu recyklované odpadní vody určené pro zavlažování v zemědělství nebudou v členských státech významně lišit. Harmonizace požadavků by měla přispět k účinnému fungování vnitřního trhu v souvislosti s těmito produkty. Proto je vhodné zavést minimální úroveň harmonizace stanovením minimálních požadavků na kvalitu vody a monitorování. Tyto minimální požadavky by měly sestávat z minimálních parametrů na recyklovanou odpadní vodu, které by měly vycházet z technických zpráv Společného výzkumného střediska Komise a měly by odrážet mezinárodní normy v oblasti opětovného využívání vody, a z dalších přísnějších nebo dodatečných požadavků na kvalitu, které v případě potřeby stanoví příslušné orgány společně s případnými preventivními opatřeními.
- (11) Opětovné využívání vody pro zavlažování v zemědělství může přispět také k podpoře oběhového hospodářství, a to opětovným získáním živin z recyklované odpadní vody a jejich použitím na plodiny prostřednictvím hnojivé závlahy. Opětovné využívání vody by tak potenciálně mohlo omezit nutnost dodatečného používání minerálních hnojiv. Koncoví uživatelé by měli být informováni o obsahu živin v recyklované odpadní vodě.

⁽⁶⁾ Úř. věst. C 9 E, 15.1.2010, s. 33.

- (12) Opětovné využívání vody by mohlo přispět ke zpětnému získávání živin obsažených vycištěné městské odpadní vodě a používání recyklované vody pro zavlažování v zemědělství nebo v lesnictví by mohlo být způsobem, jak vracet živiny, například dusík, fosfor a draslík, do přírodních biochemických cyklů.
- (13) Bylo zjištěno, že důvodem nízké míry opětovného využívání vody v Unii je mimo jiné velký objem investic potřebný pro modernizaci čistíren městských odpadních vod a nedostatek finančních pobídek pro opětovné využívání vody v zemědělství. Tyto problémy by mohly být řešeny podporou inovativních režimů a hospodářských pobídek náležitě zohledňujících náklady a socioekonomické a environmentální přínosy spojené s opětovným využíváním vody.
- (14) Plnění minimálních požadavků na opětovné využívání vody by mělo být v souladu s vodní politikou Unie a mělo by přispívat k dosahování cílů udržitelného rozvoje Agendy OSN pro udržitelný rozvoj 2030, zejména cíle 6, aby byla zajištěna dostupnost vody, udržitelné vodohospodářství a dostupnost sanitačních zařízení pro všechny a aby se podstatně zvýšila recyklace vody a bezpečné opětovné využívání vody na celém světě s cílem přispět k dosažení cíle udržitelného rozvoje OSN č. 12, který se týká udržitelné spotřeby a výroby. Dále by toto nařízení mělo usilovat o zajištění uplatňování článku 37 Listiny základních práv Evropské unie o ochraně životního prostředí.
- (15) V některých případech provozovatelé zařízení pro recyklaci odpadních vod nadále přepravují a uchovávají recyklovanou odpadní vodu i za výstupem ze zařízení pro recyklaci odpadních vod předtím, než ji dodají dalším subjektům v řetězci, například provozovateli distribuční soustavy recyklované odpadní vody, provozovateli zařízení pro uchovávání recyklované odpadní vody nebo koncovému uživateli. Je třeba vymezit místo dodržování hodnot, aby se objasnilo, kde končí odpovědnost provozovatele zařízení pro recyklaci odpadních vod a kde začíná odpovědnost dalšího subjektu v řetězci.
- (16) Řízení rizik by mělo sestávat z určení a aktivního řízení rizik a mělo by zahrnovat koncepci výroby recyklované odpadní vody v určité kvalitě požadované pro konkrétní použití. Posouzení rizik by mělo vycházet z hlavních prvků řízení rizik a mělo by určovat všechny dodatečné požadavky na kvalitu vody potřebné pro zajištění dostatečné ochrany životního prostředí a zdraví lidí a zvířat. Za tímto účelem by měly plány řízení rizik pro opětovné využívání vody zajistit, že bude recyklovaná odpadní voda používána a spravována bezpečně a že nebude ohroženo životní prostředí ani zdraví lidí či zvířat. Při vypracovávání těchto plánů řízení rizik by mohly být využity stávající mezinárodní pokyny či normy, jako jsou pokyny ISO 20426:2018 pro posuzování a řízení zdravotních rizik opětovného využívání užitkové vody, pokyny ISO 16075:2015 pro používání vycištěné odpadní vody na zavlažovací projekty či pokyny Světové zdravotnické organizace (WHO).
- (17) Požadavky na kvalitu vody určené k lidské spotřebě jsou stanoveny ve směrnici Rady (EU) 98/83/ES⁽⁷⁾. Členské státy by měly přijmout vhodná opatření k zajištění toho, aby opětovné využívání vody nevedlo ke zhoršení kvality vody určené k lidské spotřebě. Z tohoto důvodu by plán řízení rizik pro opětovné využívání vody měl věnovat zvláštní pozornost ochraně vodních útvarů využívaných pro odběr vody určené k lidské spotřebě nebo příslušným ochranným pásmům.
- (18) Spolupráce a interakce mezi různými zúčastněnými subjekty v rámci procesu recyklace odpadní vody by měla být nezbytnou podmínkou pro zavedení postupů recyklace podle požadavků pro konkrétní způsoby využití a pro umožnění plánování dodávek recyklované odpadní vody podle poptávky ze strany koncových uživatelů.
- (19) Aby bylo možné účinně chránit životní prostředí a zdraví lidí a zvířat, měli by být za kvalitu recyklované odpadní vody v místě dodržování hodnot primárně odpovědní provozovatelé zařízení pro recyklaci odpadních vod. Za účelem plnění minimálních požadavků stanovených podle tohoto nařízení a všech dalších podmínek stanovených příslušným orgánem by měli provozovatelé zařízení pro recyklaci odpadních vod monitorovat kvalitu recyklované odpadní vody. Proto je vhodné stanovit minimální požadavky na monitorování, sestávající z frekvence průběžného monitorování a lhůt a výkonnostních cílů pro validační monitorování. Některé požadavky na průběžné monitorování jsou stanoveny ve směrnici 91/271/EHS.

(7) Směrnice Rady 98/83/ES ze dne 3. listopadu 1998 o jakosti vody určené k lidské spotřebě (Úř. věst. L 330, 5.12.1998, s. 32).

- (20) Toto nařízení by se mělo vztahovat na recyklovanou odpadní vodu, která se získává z odpadní vody shromážděné ve stokových soustavách, jež byla vyčištěna v čistírnách městských odpadních vod v souladu se směrnicí 91/271/EHS a projde dalším čištěním buď v čistírně městských odpadních vod, nebo v zařízení pro recyklaci odpadních vod, aby splňovala parametry uvedené v příloze I tohoto nařízení. Stokovou soustavou nemusí být podle směrnice 91/271/EHS vybaveny aglomerace s populačním ekvivalentem nižším než 2 000 PE. Městské odpadní vody z aglomerací s populačním ekvivalentem nižším než 2 000 PE odváděné stokovými soustavami by však měly být před vypuštěním do sladkých vod nebo do ústí řek náležitě vyčištěny v souladu se směrnicí 91/271/EHS. Odpadní vody z aglomerací s populačním ekvivalentem nižším než 2 000 PE by v této souvislosti měly spadat do oblasti působnosti tohoto nařízení, pouze pokud jsou odváděny stokovou soustavou a čišťeny v čistírně městských odpadních vod. Podobně by se toto nařízení nemělo týkat biologicky odbouratelných průmyslových odpadních vod z provozů spadajících do průmyslových odvětví uvedených v příloze III směrnice 91/271/EHS, ledaže jsou odpadní vody z těchto provozů odváděny stokovou soustavou a podléhají čištění v čistírně městských odpadních vod.
- (21) Opětovné využívání vyčištěné městské odpadní vody pro zavlažování v zemědělství je opatřením tržní povahy založeným na poptávce a potřebách zemědělského odvětví, zejména v některých členských státech, jež čelí nedostatku vodních zdrojů. Provozovatelé zařízení pro recyklaci odpadních vod a koncoví uživatelé by měli spolupracovat, aby se zajistilo, že recyklovaná odpadní voda vyprodukovaná v souladu s minimálními požadavky na kvalitu vody stanovenými tímto nařízením splňuje potřeby koncových uživatelů s ohledem na kategorie plodin. Pokud třídy kvality vody vyprodukované provozovateli zařízení pro recyklaci odpadních vod nejsou slučitelné s kategorií plodin a metodou zavlažování, která se v obsluhované oblasti již používá, jako například v systému kolektivních dodávek, mohlo by být možné splnit požadavky na kvalitu vody tak, že se v následující fázi použije několik možností úpravy vody buď samostatně, nebo v kombinaci s dalšími možnostmi bez úpravy recyklované vody, v souladu s multibariérovým přístupem.
- (22) K zajištění optimálního opětovného využívání zdrojů městských odpadních vod by měli být koncoví uživatelé vyškoleni, aby bylo zajištěno, že používají vhodnou třídu kvality recyklované odpadní vody. Není-li konečné využití určitého druhu plodiny předem známo nebo má-li určitý druh plodiny více způsobů konečného využití, měla by být použita recyklovaná odpadní voda nejvyšší třídy kvality, pokud nejsou použity vhodné bariéry, které umožní dosažení požadované kvality vody.
- (23) Je nezbytné zajistit, aby bylo používání recyklované odpadní vody bezpečné, čímž se podpoří opětovné využívání vody na úrovni Unie a zvýší důvěra veřejnosti v opětovně využívanou vodu. Produkce a dodávka recyklované odpadní vody pro zavlažování v zemědělství by proto měla být dovolena pouze na základě povolení vydaného příslušnými orgány členských států. Aby byl zajištěn harmonizovaný přístup na úrovni Unie, výsledovatelnost recyklovaných odpadních vod a transparentnost, měla by být hlavní pravidla pro toto povolení stanovena na úrovni Unie. Podrobnosti postupů pro vydávání povolení, například pokud jde o určení příslušných orgánů a lhůty, by však měly určovat členské státy. Členské státy by měly mít možnost používat stávající postupy pro vydávání povolení, které by měly být upraveny tak, aby zohledňovaly požadavky zavedené tímto nařízením. Členské státy by měly zajistit, aby při určování stran odpovědných za vypracování plánu řízení rizik pro opětovné využívání vody a orgánu příslušného pro vydávání povolení pro produkci a dodávku recyklované odpadní vody nedošlo ke střetu zájmů.
- (24) Pokud je nezbytný jak provozovatel distribuční soustavy recyklované odpadní vody, tak i provozovatel zařízení pro uchovávání recyklované odpadní vody, mělo by být možné požadovat, aby oba tito provozovatelé měli povolení. Jsou-li splněny všechny požadavky pro povolení, měl by příslušný orgán v členském státě vydat povolení obsahující všechny nezbytné podmínky a opatření, které jsou stanoveny v plánu řízení rizik pro opětovné využívání vody.
- (25) Pro účely tohoto nařízení by mělo být možné, aby činnosti spojené s úpravou a s čištěním městské odpadní vody mohly být fyzicky prováděny ve stejném místě pomocí jediného zařízení nebo několika samostatných zařízení. Navíc by mělo být možné, aby byl stejný subjekt jak provozovatelem zařízení na čištění vody, tak i provozovatelem zařízení pro recyklaci odpadních vod.
- (26) Příslušné orgány by měly ověřovat soulad recyklované odpadní vody s podmínkami stanovenými v příslušném povolení. V případě zjištění nesouladu by měly tyto orgány požadovat, aby odpovědné strany přijaly nezbytná opatření pro zajištění toho, že recyklovaná odpadní voda je v souladu s těmito podmínkami. Dodávka recyklované odpadní vody by měla být pozastavena, pokud by nesoulad představoval významné riziko pro životní prostředí nebo pro zdraví lidí či zvířat.

- (27) Záměrem tohoto nařízení je doplňovat požadavky jiných právních předpisů Unie, zejména pokud jde o možná rizika pro zdraví a životní prostředí. Aby byl zajištěn ucelený přístup k řešení možných rizik pro životní prostředí a zdraví lidí a zvířat, měli by provozovatelé zařízení pro recyklaci odpadních vod a příslušné orgány brát v úvahu požadavky stanovené v jiných relevantních právních předpisech Unie, zejména ve směrnicích Rady 86/278/EHS ⁽⁸⁾ a 91/676/EHS ⁽⁹⁾, směrnicích 91/271/EHS, 98/83/ES a 2000/60/ES, nařízeních Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002 ⁽¹⁰⁾, (ES) č. 852/2004 ⁽¹¹⁾, (ES) č. 183/2005 ⁽¹²⁾, (ES) č. 396/2005 ⁽¹³⁾ a (ES) č. 1069/2009 ⁽¹⁴⁾, směrnicích Evropského parlamentu a Rady 2006/7/ES ⁽¹⁵⁾, 2006/118/ES ⁽¹⁶⁾, 2008/105/ES ⁽¹⁷⁾ a 2011/92/EU ⁽¹⁸⁾ a nařízeních Komise (ES) č. 2073/2005 ⁽¹⁹⁾, (ES) č. 1881/2006 ⁽²⁰⁾ a (EU) č. 142/2011 ⁽²¹⁾.
- (28) Nařízení (ES) č. 852/2004 stanoví obecná pravidla pro provozovatele potravinářských podniků a vztahuje se na výrobu, zpracování a distribuci potravin určených k lidské spotřebě a na jejich uvádění na trh. Uvedené nařízení se zabývá hygienickou jakostí potravin a jednou z jeho hlavních zásad je, že primární odpovědnost za bezpečnost potravin nese provozovatel potravinářského podniku. Uvedené nařízení rovněž doplňují podrobné pokyny. Obzvláště důležité je v tomto ohledu oznámení Komise o pokynech pro řešení mikrobiologických rizik u čerstvého ovoce a zeleniny v prvovýrobě prostřednictvím správné hygieny. Minimální požadavky na recyklovanou odpadní vodu stanovené v tomto nařízení nebrání tomu, aby provozovatelé potravinářských podniků získali požadovanou kvalitu vody za účelem dodržení nařízení (ES) č. 852/2004 tím, že v následující fázi použijí několik možností úpravy vody buď samostatně, nebo v kombinaci s dalšími možnostmi bez úpravy.
- (29) Recyklace a opětovné využívání vyčištěné odpadní vody má obrovský potenciál. Za účelem podpory a prosazování opětovného využívání vody by uvedení konkrétních způsobů použití v rámci tohoto nařízení nemělo členským státům bránit v tom, aby umožnily použití recyklované odpadní vody pro další účely, včetně průmyslových a environmentálních účelů a účelů veřejných služeb, je-li to považováno za nezbytné v souladu s vnitrostátními podmínkami a potřebami, pokud je zajištěna vysoká úroveň ochrany životního prostředí a zdraví lidí a zvířat.
-
- ⁽⁸⁾ Směrnice Rady 86/278/EHS ze dne 12. června 1986 o ochraně životního prostředí a zejména půdy při používání kalů z čistíren odpadních vod v zemědělství (Úř. věst. L 181, 4.7.1986, s. 6).
- ⁽⁹⁾ Směrnice Rady 91/676/EHS ze dne 12. prosince 1991 o ochraně vod před znečištěním dusičnany ze zemědělských zdrojů (Úř. věst. L 375, 31.12.1991, s. 1).
- ⁽¹⁰⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002 ze dne 28. ledna 2002, kterým se stanoví obecné zásady a požadavky potravinového práva, zřizuje se Evropský úřad pro bezpečnost potravin a stanoví postupy týkající se bezpečnosti potravin (Úř. věst. L 31, 1.2.2002, s. 1).
- ⁽¹¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 852/2004 ze dne 29. dubna 2004 o hygieně potravin (Úř. věst. L 139, 30.4.2004, s. 1).
- ⁽¹²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 183/2005 ze dne 12. ledna 2005, kterým se stanoví požadavky na hygienu krmiv (Úř. věst. L 35, 8.2.2005, s. 1).
- ⁽¹³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 396/2005 ze dne 23. února 2005 o maximálních limitech reziduí pesticidů v potravinách a krmivech rostlinného a živočišného původu a na jejich povrchu a o změně směrnice Rady 91/414/EHS (Úř. věst. L 70, 16.3.2005, s. 1).
- ⁽¹⁴⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1069/2009 ze dne 21. října 2009 o hygienických pravidlech pro vedlejší produkty živočišného původu a získané produkty, které nejsou určeny k lidské spotřebě, a o zrušení nařízení (ES) č. 1774/2002 (nařízení o vedlejších produktech živočišného původu) (Úř. věst. L 300, 14.11.2009, s. 1).
- ⁽¹⁵⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/7/ES ze dne 15. února 2006 o řízení jakosti vod ke koupání a o zrušení směrnice 76/160/EHS (Úř. věst. L 64, 4.3.2006, s. 37).
- ⁽¹⁶⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/118/ES ze dne 12. prosince 2006 o ochraně podzemních vod před znečištěním a zhoršováním stavu (Úř. věst. L 372, 27.12.2006, s. 19).
- ⁽¹⁷⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/105/ES ze dne 16. prosince 2008 o normách environmentální kvality v oblasti vodní politiky, změně a následném zrušení směrnice Rady 82/176/EHS, 83/513/EHS, 84/156/EHS, 84/491/EHS a 86/280/EHS a změně směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES (Úř. věst. L 348, 24.12.2008, s. 84).
- ⁽¹⁸⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/92/EU ze dne 13. prosince 2011 o posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí (Úř. věst. L 26, 28.1.2012, s. 1).
- ⁽¹⁹⁾ Nařízení Komise (ES) č. 2073/2005 ze dne 15. listopadu 2005 o mikrobiologických kritériích pro potraviny (Úř. věst. L 338, 22.12.2005, s. 1).
- ⁽²⁰⁾ Nařízení Komise (ES) č. 1881/2006 ze dne 19. prosince 2006, kterým se stanoví maximální limity některých kontaminujících látek v potravinách (Úř. věst. L 364, 20.12.2006, s. 5).
- ⁽²¹⁾ Nařízení Komise (EU) č. 142/2011 ze dne 25. února 2011, kterým se provádí nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1069/2009 o hygienických pravidlech pro vedlejší produkty živočišného původu a získané produkty, které nejsou určeny k lidské spotřebě, a provádí směrnice Rady 97/78/ES, pokud jde o určité vzorky a předměty osvobozené od veterinárních kontrol na hranici podle uvedené směrnice. (Úř. věst. L 54, 26.2.2011, s. 1).

- (30) Příslušné orgány by měly spolupracovat s dalšími relevantními orgány a vyměňovat si s nimi informace, aby byl zajištěn soulad s příslušnými unijními a vnitrostátními požadavky.
- (31) Aby se zvýšila důvěra v opětovné využívání vody, je třeba poskytnout veřejnosti informace. Poskytnutí jasných, komplexních a aktualizovaných informací o opětovném využívání vody by umožnilo větší transparentnost a výsledovatelnost a mohlo by také být zvláště užitečné pro další relevantní orgány, jichž se zvláštní způsoby opětovného využití vody týkají. Za účelem podpory opětovného využívání vody a s cílem informovat zúčastněné subjekty o přínosech opětovného využívání vody, a podpořit tak jeho akceptaci, by měly členské státy zajistit, aby byly vypracovány informační a osvětové kampaně přizpůsobené rozsahu opětovného využívání vody.
- (32) Vzdělávání a odborná příprava koncových uživatelů má klíčový význam, neboť je součástí zavádění a průběžného provádění preventivních opatření. V plánu řízení rizik pro opětovné využívání vody by měla být zohledněna specifická preventivní opatření týkající se expozice člověka, například používání osobních ochranných prostředků, mytí rukou a osobní hygiena.
- (33) Cílem směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/4/ES ⁽²³⁾ je zaručit právo na přístup k informacím o životním prostředí v členských státech v souladu s Úmluvou o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí ⁽²³⁾ (Aarhuská úmluva). Směrnice 2003/4/ES stanoví rozsáhlé povinnosti, které se týkají zpřístupňování informací o životním prostředí na vyžádání i aktivního šíření těchto informací. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/2/ES ⁽²⁴⁾ se týká sdílení prostorových informací, včetně datových souborů o různých environmentálních tématech. Je důležité, aby ustanovení tohoto nařízení týkající se přístupu k informacím a ujednání o sdílení údajů doplňovala uvedené směrnice a nevytvářela zvláštní právní režim. Proto by ustanoveními tohoto nařízení o informování veřejnosti a o informacích o sledování jeho provádění neměly být dotčeny směrnice 2003/4/ES a 2007/2/ES.
- (34) Údaje poskytované členskými státy mají zásadní význam pro to, aby Komise mohla sledovat a posuzovat toto nařízení s ohledem na cíle, jež sleduje.
- (35) Podle bodu 22 interinstitucionální dohody ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalování tvorby právních předpisů ⁽²⁵⁾, by měla Komise provést hodnocení tohoto nařízení. Hodnocení by mělo vycházet z pěti kritérií účinnosti, účelnosti, relevance, soudržnosti a přidané hodnoty pro Unii a mělo by poskytovat východisko pro posuzování dopadu možných dalších opatření. Hodnocení by mělo zohlednit vědecký pokrok, zejména pokud jde o možný dopad látek, které nově vzbuzují obavy.
- (36) Minimální požadavky na bezpečné opětovné využívání vyčištěné městské odpadní vody odrážejí dostupné vědecké poznatky a mezinárodně uznané normy a postupy v oblasti opětovného využívání vody a zajišťují, že lze tuto vodu bezpečně využívat pro zavlažování v zemědělství, čímž je zajištěna vysoká míra ochrany životního prostředí a zdraví lidí a zvířat. S ohledem na výsledky hodnocení tohoto nařízení, nebo vyžaduje-li to nový vědecký vývoj a technický pokrok, by Komise měla být oprávněna posoudit, zda je potřeba minimální požadavky uvedené v oddíle 2 přílohy I přezkoumat, a případně by měla předložit legislativní návrh na změnu tohoto nařízení.
- (37) Za účelem přizpůsobení hlavních prvků řízení rizik technickému a vědeckému pokroku by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie, pokud jde o změny hlavních prvků řízení rizik stanovených tímto nařízením. Dále, za účelem zajištění vysoké úrovně ochrany životního prostředí a zdraví lidí a zvířat, by měla být Komise oprávněna přijímat akty v přenesené pravomoci, jimiž

⁽²³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/4/ES ze dne 28. ledna 2003 o přístupu veřejnosti k informacím o životním prostředí a o zrušení směrnice Rady 90/313/EHS (Úř. věst. L 41, 14.2.2003, s. 26).

⁽²³⁾ Úř. věst. L 124, 17.5.2005, s. 4.

⁽²⁴⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/2/ES ze dne 14. března 2007 o zřízení Infrastruktury pro prostorové informace v Evropském společenství (INSPIRE) (Úř. věst. L 108, 25.4.2007, s. 1).

⁽²⁵⁾ Úř. věst. L 123, 12.5.2016, s. 1.

se doplňují hlavní prvky řízení rizik stanovené tímto nařízením tím, že stanoví technické specifikace. Je obzvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni, a aby tyto konzultace probíhaly v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů. Zejména pro zajištění rovné účasti na vypracovávání aktů v přenesené pravomoci obdrží Evropský parlament a Rada veškeré dokumenty současně s odborníky z členských států a jejich odborníci mají automaticky přístup na zasedání skupin odborníků Komise, jež se věnují přípravě aktů v přenesené pravomoci.

- (38) Za účelem zajištění jednotných podmínek k provedení tohoto nařízení by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci k přijímání podrobných pravidel týkajících se formátu a prezentace informací týkajících se sledování provádění tohoto nařízení, jež mají členské státy poskytovat, a dále formátu a prezentace celounijního přehledu sestavovaného Evropskou agenturou pro životní prostředí. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ⁽²⁶⁾.
- (39) Cílem tohoto nařízení je mimo jiné chránit životní prostředí a zdraví lidí a zvířat. Jak Soudní dvůr opakovaně rozhodl, bylo by neslučitelné se závaznou povahou, kterou čl. 288 třetí pododstavec Smlouvy o fungování Evropské unie přiznává směrnicí, kdyby byla v zásadě vyloučena možnost dotčených osob dovolávat se povinnosti, kterou směrnice ukládá. Totéž platí rovněž pro nařízení, jehož cílem je zaručit, aby byla recyklovaná odpadní voda bezpečná pro zavlažování v zemědělství.
- (40) Členské státy by měly stanovit sankce za porušení tohoto nařízení a přijmout veškerá opatření nezbytná k zajištění jejich uplatňování. Sankce by měly být účinné, přiměřené a odrazující.
- (41) Jelikož cílů tohoto nařízení, totiž ochrany životního prostředí a zdraví lidí a zvířat, nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy, ale spíše jich, z důvodu rozsahu a účinků tohoto nařízení, může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů.
- (42) Je nezbytné poskytnout členským státům dostatečnou dobu na vytvoření administrativní infrastruktury potřebné pro uplatňování tohoto nařízení a provozovatelům na přípravu na uplatňování nových pravidel.
- (43) V zájmu rozvoje a podpory opětovného využívání řádně vyčištěné odpadní vody v co možná nejvyšší míře a s cílem dosáhnout významného zlepšení, pokud jde o spolehlivost řádně vyčištěné odpadní vody a funkční metody jejího využívání, by měla Unie podporovat výzkum a vývoj v této oblasti prostřednictvím programu Horizont Evropa.
- (44) Toto nařízení si klade za cíl podnítit udržitelné využívání vody. V zájmu dosažení tohoto cíle by měla Komise usilovat o využívání programů Unie, včetně programu LIFE, na podporu místních iniciativ, jež se týkají opětovného využívání řádně vyčištěné odpadní vody,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Předmět a účel

1. Toto nařízení stanoví minimální požadavky na kvalitu vody a monitorování a obsahuje ustanovení týkající se řízení rizik, pokud jde o bezpečné používání recyklované odpadní vody v rámci integrovaného hospodaření s vodou.

⁽²⁶⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

2. Účelem tohoto nařízení je zaručit, aby byla recyklovaná odpadní voda bezpečná pro účely zavlažování v zemědělství, a zajistit tak vysokou úroveň ochrany životního prostředí a zdraví lidí a zvířat, podporovat oběhové hospodářství a přizpůsobování se změně klimatu a přispívat k cílům směrnice 2000/60/ES tím, že bude koordinovaným způsobem řešit nedostatek vody a z toho plynoucí tlak na vodní zdroje v celé Unii, a přispívat tak rovněž k účinnému fungování vnitřního trhu.

Článek 2

Oblast působnosti

1. Toto nařízení se použije, kdykoliv se vyčištěná městská odpadní voda opětovně využívá v souladu s čl. 12 odst. 1 směrnice 91/271/EHS pro účely zavlažování v zemědělství, jak je uvedeno v oddílu 1 přílohy I tohoto nařízení.
2. Členský stát může rozhodnout, že v jedné nebo více oblastech povodí nebo jejich částech není vhodné opětovně využívat vodu pro účely zavlažování v zemědělství, přičemž zohlední tato kritéria:
 - a) zeměpisné a klimatické podmínky oblasti nebo jejích částí;
 - b) vlivy na jiné vodní zdroje a jejich stav, včetně kvantitativního stavu podzemních vodních útvarů, jak je uvedeno ve směrnici 2000/60/ES;
 - c) vlivy na útvary povrchových vod, do nichž jsou vypouštěny vyčištěné městské odpadní vody, a stav těchto útvarů;
 - d) náklady recyklované odpadní vody a dalších vodních zdrojů z hlediska životního prostředí a přírodních zdrojů.

Rozhodnutí podle prvního pododstavce musí být řádně odůvodněno na základě kritérií obsažených v uvedeném pododstavci a předloženo Komisi. V případě potřeby musí být toto rozhodnutí přezkoumáno, zejména s přihlédnutím k prognózám v oblasti změny klimatu a vnitrostátním strategiím pro přizpůsobení se změně klimatu, a alespoň každých šest let s přihlédnutím k plánům povodí sestaveným podle směrnice 2000/60/ES.

3. Odchylně od odstavce 1 mohou být výzkumné nebo pilotní projekty spojené se zařízeními pro recyklaci odpadních vod vyňaty z tohoto nařízení, pokud příslušný orgán stanoví, že jsou splněna tato kritéria:
 - a) výzkumný nebo pilotní projekt nebude prováděn ve vodním útvaru využívaném pro odběr vody určené k lidské spotřebě nebo v příslušném ochranném pásmu určeném podle směrnice 2000/60/ES;
 - b) výzkumný nebo pilotní projekt bude náležitě sledován.

Platnost výjimky podle tohoto odstavce nesmí přesáhnout dobu pěti let.

Plodiny, které vzejdou z výzkumného nebo pilotního projektu vyňatého podle tohoto odstavce, nesmí být uvedeny na trh.

4. Toto nařízení se použije, aniž je dotčeno nařízení (ES) č. 852/2004, a nebrání tomu, aby provozovatelé potravinářských podniků získali požadovanou kvalitu vody za účelem dosažení souladu s uvedeným nařízením tím, že v následující fázi použijí několik možností úpravy vody buď samostatně, nebo v kombinaci s možnostmi bez úpravy, nebo aby pro zavlažování v zemědělství využívali alternativní vodní zdroje.

Článek 3

Definice

Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

- 1) „příslušným orgánem“ orgán nebo subjekt určený členským státem, který plní povinnosti podle tohoto nařízení týkající se vydávání povolení pro produkci nebo dodávku recyklované odpadní vody, výjimek pro výzkumné nebo pilotní projekty a kontrol souladu;
- 2) „koncovým uživatelem“ fyzická nebo právnická osoba, ať se jedná o veřejný či soukromý subjekt, která využívá recyklovanou odpadní vodu pro zavlažování v zemědělství;

- 3) „městskými odpadními vodami“ městské odpadní vody ve smyslu čl. 2 bodu 1 směrnice 91/271/EHS;
- 4) „recyklovanými odpadními vodami“ městské odpadní vody, které byly vyčištěny v souladu s požadavky stanovenými ve směrnici 91/271/EHS a které pocházejí z dalšího čištění v zařízení pro recyklaci odpadních vod v souladu s oddílem 2 přílohy I tohoto nařízení;
- 5) „zařízením pro recyklaci odpadních vod“ čistírna městských odpadních vod nebo jiné zařízení, které dále čistí městskou odpadní vodu, jež je v souladu s požadavky stanovenými ve směrnici 91/271/EHS za účelem produkce vody, která je vhodná pro využití uvedené v oddílu 1 přílohy I tohoto nařízení;
- 6) „provozovatelem zařízení pro recyklaci odpadních vod“ fyzická nebo právnická osoba zastupující veřejný či soukromý subjekt, která provozuje nebo řídí zařízení pro recyklaci odpadních vod;
- 7) „nebezpečím“ biologické, chemické, fyzikální nebo radiologické činitele, které mohou být škodlivé pro lidi, zvířata, plodiny nebo rostliny, jiné suchozemské organismy, vodní organismy, půdu nebo životní prostředí obecně;
- 8) „rizikem“ pravděpodobnost, že zjištěná nebezpečí způsobí v uvedeném časovém rámci újmu, včetně závažnosti důsledků;
- 9) „řízením rizik“ systematické řízení, které soustavně zaručuje bezpečné opětovné využívání vody za specifických podmínek;
- 10) „preventivním opatřením“ vhodné opatření nebo vhodná činnost, které mohou zabránit riziku pro zdraví či životní prostředí nebo jej vyloučit, nebo které mohou toto riziko snížit na přijatelnou úroveň;
- 11) „místem dodržování hodnot“ místo, v němž provozovatel zařízení pro recyklaci odpadních vod dodává recyklovanou odpadní vodu dalšímu subjektu v řetězci;
- 12) „bariérou“ jakýkoli prostředek, včetně fyzických či procesních kroků nebo podmínek použití, který snižuje riziko infekce lidí, nebo předchází jeho vzniku, tím, že zabraňuje kontaktu recyklované odpadní vody s produkty určenými ke konzumaci a s osobami, které jsou jí přímo vystaveny, nebo jiný prostředek, který například snižuje koncentraci mikroorganismů v recyklované odpadní vodě nebo brání jejich přežití na produktech určených ke konzumaci;
- 13) „povolením“ písemný souhlas příslušného orgánu s produkcí nebo dodávkou recyklované odpadní vody pro účely zavlažování v zemědělství vydaný v souladu s tímto nařízením;
- 14) „odpovědnou stranou“ strana vykonávající úlohu nebo činnost v rámci systému pro opětovné využívání vody, včetně provozovatele zařízení pro recyklaci odpadních vod, provozovatele čistírny městských odpadních vod, pokud se liší od provozovatele zařízení pro recyklaci odpadních vod, příslušného orgánu jiného než určeného příslušného orgánu, provozovatele distribuční soustavy recyklované odpadní vody nebo provozovatele zařízení pro uchovávání recyklované odpadní vody;
- 15) „systémem pro opětovné využívání vody“ infrastruktura a další technické prvky nezbytné pro produkci, dodávku a využívání recyklované odpadní vody; zahrnuje všechny prvky od vtoku do čistírny městských odpadních vod až po místo, kde je recyklovaná odpadní voda použita k zavlažování v zemědělství, včetně infrastruktury pro distribuci a uchovávání.

Článek 4

Povinnosti provozovatele zařízení pro recyklaci odpadních vod a povinnosti týkající se kvality recyklované odpadní vody

1. Provozovatel zařízení pro recyklaci odpadních vod zajistí, aby recyklovaná odpadní voda určená pro zavlažování v zemědělství podle oddílu 1 přílohy I byla v místě dodržování hodnot v souladu s:
 - a) minimálními požadavky na kvalitu vody stanoveným v oddílu 2 přílohy I;
 - b) všemi dalšími podmínkami stanovenými příslušným orgánem v příslušném povolení podle čl. 6 odst. 3 písm. c) a d), pokud jde o kvalitu vody.

Za místem dodržování hodnot již provozovatel zařízení pro recyklaci odpadních vod není za kvalitu vody odpovědný.

2. K zajištění souladu s požadavky podle odstavce 1 provozovatel zařízení pro recyklaci odpadních vod monitoruje kvalitu vody v souladu s:
 - a) oddílem 2 přílohy I;

- b) všemi dalšími podmínkami stanovenými příslušným orgánem v příslušném povolení podle čl. 6 odst. 3 písm. c) a d), pokud jde o monitorování.

Článek 5

Řízení rizik

1. Pro účely produkce, dodávky a využívání recyklované odpadní vody příslušný orgán zajistí, aby byl zaveden plán řízení rizik pro opětovné využívání vody.

Plán řízení rizik pro opětovné využívání vody se může vztahovat na jeden nebo více systémů pro opětovné využívání vody.

2. Plán řízení rizik pro opětovné využívání vody vypracuje provozovatel zařízení pro recyklaci odpadních vod, případně další odpovědné strany a koncoví uživatelé. Odpovědné strany při vypracovávání plánu řízení rizik pro opětovné využívání vody konzultují podle potřeby všechny další relevantní odpovědné strany a koncové uživatele.

3. Plán řízení rizik pro opětovné využívání vody vychází ze všech hlavních prvků řízení rizik uvedených v příloze II. Tento plán určuje povinnosti provozovatele zařízení pro recyklaci odpadních vod a dalších odpovědných stran v oblasti řízení rizik

4. Plán řízení rizik pro opětovné využívání vody zejména:

- a) stanoví veškeré nezbytné požadavky na provozovatele zařízení pro recyklaci odpadních vod nad rámec požadavků uvedených v příloze I v souladu s písmenem B) přílohy II s cílem dále zmírňovat veškerá rizika před místem dodržování hodnot;
- b) určí nebezpečí, rizika a příslušná preventivní nebo možná nápravná opatření v souladu s písmenem C) přílohy II;
- c) určí doplňující bariéry v rámci systému pro opětovné využívání vody a stanoví dodatečné požadavky, jejichž splnění je nezbytné za místem dodržování hodnot pro zajištění bezpečnosti systému pro opětovné využívání vody, případně včetně dalších podmínek souvisejících s distribucí, uchováváním a využíváním, a určí strany odpovědné za plnění těchto požadavků.

5. Komisi je svěřena pravomoc přijímat v souladu s článkem 13 akty v přenesené pravomoci, kterými se mění toto nařízení za účelem přizpůsobení hlavních prvků řízení rizik uvedených v příloze II technickému a vědeckému pokroku.

Komisi je rovněž svěřena pravomoc přijímat v souladu s článkem 13 akty v přenesené pravomoci, kterými se doplňuje toto nařízení za účelem stanovení technických specifikací hlavních prvků řízení rizik uvedených v příloze II.

Článek 6

Povinnosti týkající se povolení pro recyklovanou odpadní vodu

1. Produkce a dodávka recyklované odpadní vody určené pro zavlažování v zemědělství podle oddílu 1 přílohy I podléhá povolení.

2. Odpovědné strany v rámci systému pro opětovné využívání vody včetně koncových uživatelů podají tam, kde je to relevantní podle vnitrostátního práva, žádost o vydání povolení nebo o změnu stávajícího povolení příslušnému orgánu členského státu, v němž je zařízení pro recyklaci odpadních vod provozováno nebo jej zamýšlí provozovat.

3. Povolení stanoví povinnosti provozovatele zařízení pro recyklaci odpadních vod a v příslušných případech všech dalších odpovědných stran. Povolení vychází z plánu řízení rizik pro opětovné využívání vody a upřesňuje mimo jiné:

- a) třídu nebo třídy kvality recyklované odpadní vody a zemědělské využití recyklované odpadní vody v souladu s přílohou I, pro něž je vydáno povolení, místo využívání, zařízení pro recyklaci odpadních vod a odhadovaný roční objem recyklované odpadní vody, jenž má být vyprodukován;
- b) podmínky v souvislosti s minimálními požadavky na kvalitu vody a monitorování stanovené v oddílu 2 přílohy I;

- c) veškeré podmínky v souvislosti s dodatečnými požadavky na provozovatele zařízení pro recyklaci odpadních vod stanovenými v plánu řízení rizik pro opětovné využívání vody;
 - d) veškeré další podmínky potřebné ke zmírnění všech nepříjemných rizik pro životní prostředí a pro zdraví lidí a zvířat za účelem dosažení přijatelné úrovně těchto rizik;
 - e) dobu platnosti povolení;
 - f) místo dodržování hodnot.
4. Pro účely posouzení žádosti příslušný orgán konzultuje jiné příslušné orgány, zejména vodohospodářské a zdravotnické orgány, pokud jsou odlišné od příslušného orgánu, a jakoukoli jinou stranu, kterou příslušný orgán považuje za relevantní, a vyměňuje si s nimi důležité informace.
5. Příslušný orgán neprodleně rozhodne o vydání povolení. Pokud příslušný orgán potřebuje vzhledem ke složitosti žádosti k rozhodnutí o vydání povolení více než 12 měsíců od obdržení úplné žádosti, sdělí žadateli předpokládané datum tohoto rozhodnutí.
6. Povolení se pravidelně přezkoumává a v případě potřeby se aktualizuje alespoň v těchto případech:
- a) došlo k podstatné změně kapacity;
 - b) vybavení bylo modernizováno;
 - c) bylo přidáno nové vybavení nebo procesy; nebo
 - d) došlo ke změně klimatických nebo jiných podmínek, které významně ovlivňují ekologický stav útvarů povrchových vod.
7. Členské státy mohou vyžadovat, aby uchovávání, distribuce a využívání recyklované odpadní vody podléhalo zvláštnímu povolení, na jehož základě se uplatní dodatečné požadavky a další bariéry určené v plánu řízení rizik pro opětovné využívání vody uvedené v čl. 5 odst. 4.

Článek 7

Kontrola souladu

1. Příslušný orgán ověřuje, zda jsou splňovány podmínky stanovené v povolení. Kontrola souladu se provádí:
 - a) prostřednictvím kontrol na místě;
 - b) monitorováním údajů získaných zejména na základě tohoto nařízení;
 - c) jakýmkoli jiným vhodným způsobem.
2. Pokud podmínky stanovené v povolení nejsou splněny, příslušný orgán vyzve provozovatele zařízení pro recyklaci odpadních vod a v příslušných případech další odpovědné strany, aby přijali veškerá opatření nezbytná k bezodkladnému obnovení souladu a okamžitě o nich informovali dotčené koncové uživatele.
3. Pokud neplnění podmínek stanovených v povolení představuje významné riziko pro životní prostředí nebo pro zdraví lidí či zvířat, provozovatel zařízení pro recyklaci odpadních vod nebo jakákoli jiná odpovědná strana okamžitě pozastaví dodávky recyklované odpadní vody, dokud příslušný orgán nerozhodne postupem vymezeným v plánu řízení rizik pro opětovné využívání vody o tom, že jsou podmínky opětovně splňovány v souladu s oddílem 2 písm. a) přílohy I.
4. Dojde-li k havárii ovlivňující plnění podmínek stanovených v povolení, provozovatel zařízení pro recyklaci odpadních vod nebo jakákoli jiná odpovědná strana okamžitě informuje příslušný orgán a jiné strany, které by mohly být dotčeny, a sdělí příslušnému orgánu informace potřebné pro posouzení dopadů této havárie.
5. Příslušný orgán pravidelně ověřuje, zda odpovědné strany provádějí opatření a plní úkoly stanovené v plánu řízení rizik pro opětovné využívání vody.

Článek 8

Spolupráce mezi členskými státy

1. Pokud je opětovné využívání vody přeshraničního významu, členské státy určí kontaktní místo pro účely spolupráce s kontaktními místy a příslušnými orgány jiných členských států, nebo využijí stávající struktury vyplývající z mezinárodních dohod.

Úkolem kontaktních míst nebo stávajících struktur je:

- a) přijímat a předávat žádosti o pomoc;
- b) poskytovat na požádání pomoc a
- c) koordinovat komunikaci mezi příslušnými orgány.

Před tím, než je povolení vydáno, si příslušné orgány vymění informace o podmínkách stanovených v čl. 6 odst. 3 s kontaktním místem v členském státě, v němž má být recyklovaná odpadní voda využívána.

2. Členské státy reagují na žádosti o pomoc bez zbytečného prodlení.

Článek 9

Informování a osvěta

Úspory vodních zdrojů vzniklé díky opětovnému využívání vody jsou tématem všeobecných osvětových kampaní v těch členských státech, ve kterých se recyklovaná odpadní voda využívá pro zavlažování v zemědělství. Tyto kampaně mohou zahrnovat propagaci výhod bezpečného opětovného využívání vody.

Tyto členské státy mohou rovněž zavést informační kampaně pro koncové uživatele s cílem zajistit optimální a bezpečné využívání recyklovaných odpadních vod, a zajistit tak vysokou úroveň ochrany životního prostředí a zdraví lidí a zvířat.

Členské státy mohou tyto informační a osvětové kampaně přizpůsobit míře opětovného využívání vody.

Článek 10

Informování veřejnosti

1. Aniž jsou dotčeny směrnice 2003/4/ES a 2007/2/ES, zajistí členské státy, v nichž je recyklovaná odpadní voda využívána pro zavlažování v zemědělství, jak je uvedeno v oddíle 1 přílohy I tohoto nařízení, aby byly veřejnosti on-line nebo jiným způsobem zpřístupněny adekvátní a aktuální informace o opětovném využívání vody. Tyto informace zahrnují:

- a) množství a kvalitu recyklované odpadní vody dodané podle tohoto nařízení;
- b) procento recyklované odpadní vody v členském státu dodané podle tohoto nařízení v porovnání s celkovým množstvím vyčištěné městské odpadní vody, jsou-li takové údaje k dispozici;
- c) povolení vydaná nebo pozměněná v souladu s tímto nařízením, včetně podmínek stanovených příslušnými orgány podle čl. 6 odst. 3 tohoto nařízení;
- d) výsledky veškerých kontrol souladu provedených podle čl. 7 odst. 1 tohoto nařízení;
- e) kontaktní místa určená podle čl. 8 odst. 1 tohoto nařízení.

2. Informace podle odstavce 1 se aktualizují každé dva roky.

3. Členské státy zajistí, aby každé rozhodnutí učiněné podle čl. 2 odst. 2 bylo zpřístupněno veřejnosti on-line nebo jiným způsobem.

Článek 11

Informace týkající se sledování provádění tohoto nařízení

1. Aniž jsou dotčeny směrnice 2003/4/ES a 2007/2/ES, členské státy, v nichž je recyklovaná odpadní voda využívána pro zavlažování v zemědělství, jak je uvedeno v oddíle 1 přílohy I tohoto nařízení, s pomocí Evropské agentury pro životní prostředí:
 - a) sestaví a zveřejní do 26. června 2026 a poté každých šest let aktualizují soubor údajů obsahující informace o výsledcích kontrol souladu provedených podle čl. 7 odst. 1 tohoto nařízení a další informace, jež mají být zpřístupněny veřejnosti on-line nebo jiným způsobem podle článku 10 tohoto nařízení;
 - b) sestaví, zveřejní a poté každý rok aktualizují soubor údajů obsahující informace o případech neplnění podmínek stanovených v povolení, které byly shromážděny podle čl. 7 odst. 1 tohoto nařízení, a informace o opatřeních přijatých podle čl. 7 odst. 2 a 3 tohoto nařízení.
2. Členské státy zajistí, aby měly Komise, Evropská agentura pro životní prostředí a Evropské středisko pro prevenci a kontrolu nemocí přístup k souborům údajů uvedeným v odstavci 1.
3. Na základě souborů údajů uvedených v odstavci 1 Evropská agentura pro životní prostředí po konzultaci s členskými státy sestaví, zveřejní a pravidelně nebo na žádost Komise aktualizuje celounijní přehled. Tento přehled zahrnuje podle potřeby ukazatele pro výstupy, výsledky a dopady tohoto nařízení, mapy a zprávy členských států.
4. Komise může prostřednictvím prováděcích aktů stanovit podrobná pravidla týkající se formátu a prezentace informací, jež mají být předkládány podle odstavce 1, jakož i podrobná pravidla týkající se formátu a prezentace celounijního přehledu podle odstavce 3. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle článku 14.
5. Komise po konzultaci s členskými státy do 26. června 2022 stanoví pokyny podporující uplatňování tohoto nařízení.

Článek 12

Hodnocení a přezkum

1. Komise do 26. června 2028 provede hodnocení tohoto nařízení. Toto hodnocení zohlední alespoň následující:
 - a) zkušeností získané při uplatňování tohoto nařízení;
 - b) soubory údajů sestavené členskými státy podle čl. 11 odst. 1 a celounijní přehled sestavený Evropskou agenturou pro životní prostředí podle čl. 11 odst. 3;
 - c) příslušné vědecké, analytické a epidemiologické údaje;
 - d) technické a vědecké poznatky;
 - e) doporučení WHO, pokud jsou k dispozici, nebo jiná mezinárodní doporučení či normy ISO.
2. Při provádění hodnocení věnuje Komise zvláštní pozornost těmto aspektům:
 - a) minimálním požadavkům stanoveným v příloze I;
 - b) hlavním prvkům řízení rizik stanoveným v příloze II;
 - c) dodatečným požadavkům stanoveným příslušnými orgány podle čl. 6 odst. 3 písm. c) a d);
 - d) dopadu opětovného využívání vody na životní prostředí a na zdraví lidí a zvířat, včetně dopadu látek, které nově vzbuzují obavy.
3. V rámci hodnocení Komise posoudí možnost:
 - a) rozšíření oblasti působnosti tohoto nařízení na recyklované odpadní vody určené k dalšímu zvláštnímu využití, včetně opětovného využívání pro průmyslové účely;

- b) rozšíření požadavků tohoto nařízení na nepřímé využívání vyčištěné odpadní vody.
4. Na základě výsledků hodnocení nebo vyžadují-li to nové technické a vědecké poznatky, může Komise posoudit, zda je zapotřebí minimální požadavky stanovené v oddílu 2 přílohy I přezkoumat.
5. V případě potřeby Komise předloží legislativní návrh na změnu tohoto nařízení.

Článek 13

Výkon přenesené pravomoci

- Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.
- Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v čl. 5 odst. 5 je svěřena Komisi na dobu pěti let ode dne 25. června 2020. Komise vypracuje zprávu o přenesení pravomoci nejpozději devět měsíců před koncem tohoto pětiletého období. Přenesení pravomoci se automaticky prodlužuje o stejně dlouhá období, pokud Evropský parlament ani Rada nevysloví proti tomuto prodloužení námitku nejpozději tři měsíce před koncem každého z těchto období.
- Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v čl. 5 odst. 5 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie* nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.
- Před přijetím aktu v přenesené pravomoci Komise vede konzultace s odborníky jmenovanými jednotlivými členskými státy v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů.
- Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neproměněně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.
- Akt v přenesené pravomoci přijatý podle čl. 5 odst. 5 vstoupí v platnost pouze tehdy, pokud proti němu Evropský parlament ani Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Na podnět Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.

Článek 14

Postup projednávání ve výboru

- Komisi je nápomocen výbor zřízený směrnicí 2000/60/ES. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.
- Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.

Pokud výbor nevydá žádné stanovisko, Komise navrhaný prováděcí akt nepřijme a použije se čl. 5 odst. 4 třetí pododstavec nařízení (EU) č. 182/2011.

Článek 15

Sankce

Členské státy stanoví sankce za porušení tohoto nařízení a přijmou veškerá opatření nezbytná k zajištění jejich uplatňování. Stanovené sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující. Členské státy tyto sankce a opatření oznámí Komisi do 26. června 2024 a oznámí jí i všechny jejich následné změny.

Článek 16

Vstup v platnost a použitelnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se ode dne 26. června 2024.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 25. května 2020.

Za Evropský parlament
předseda
D.M. SASSOLI

Za Radu
předsedkyně
A. METELKO-ZGOMBIĆ

PŘÍLOHA I

VYUŽITÍ A MINIMÁLNÍ POŽADAVKY

Oddíl 1

Využití recyklované odpadní vody

Zavlažování v zemědělství

Zavlažování v zemědělství znamená zavlažování těchto druhů plodin:

- potravinářských plodin konzumovaných za syrova, tj. plodin, které jsou určeny pro lidskou spotřebu v syrovém nebo nezpracovaném stavu,
- zpracovaných potravinářských plodin, tj. plodin, které jsou určeny pro lidskou spotřebu, až po zpracování (tj. uvařené nebo průmyslově zpracované),
- nepotravinářských plodin, tj. plodin, které nejsou určeny pro lidskou spotřebu (např. pastvinové směsi a pícniny, textilní plodiny, okrasné plodiny, osivo, energetické plodiny a trávy).

Aniž jsou dotčeny jiné příslušné právní předpisy Unie v oblasti životního prostředí a zdraví, členské státy mohou používat recyklovanou odpadní vodu k dalším účelům, jako jsou:

- opětovné využití pro průmyslové účely a
- environmentální účely a účely veřejných služeb.

Oddíl 2

Minimální požadavky**Minimální požadavky na recyklovanou odpadní vodu určenou pro zavlažování v zemědělství**

Třídy kvality recyklované odpadní vody a povolené využití a metody zavlažování pro jednotlivé třídy jsou uvedeny v tabulce 1. Minimální požadavky na kvalitu vody jsou stanoveny v tabulce 2 písmene a). Minimální frekvence a výkonnostní cíle pro monitorování recyklované odpadní vody jsou stanoveny v tabulce 3 (rutinní monitorování) a v tabulce 4 (validační monitorování) písmene b).

Plodiny náležející do příslušné kategorie se zavlažují recyklovanou odpadní vodou odpovídající minimální třídě kvality recyklované odpadní vody podle tabulky 1, ledaže jsou použity náležité doplňující bariéry uvedené v čl. 5 odst. 4 písm. c), čímž dojde ke splnění požadavků na kvalitu uvedených v tabulce 2 písmene a). Tyto doplňující bariéry mohou vycházet z orientačního seznamu preventivních opatření uvedených v bodě 7 přílohy II nebo v jakýchkoli jiných rovnocenných národních či mezinárodních normách, např. v normě ISO 16075-2.

Tabulka 1 – Třídy kvality recyklované odpadní vody a povolené zemědělské využití a metody zavlažování

Minimální třída kvality recyklované odpadní vody	Kategorie plodin (*)	Metoda zavlažování
A	Všechny potravinářské plodiny konzumované za syrova, jejichž jedlá část je v přímém kontaktu s recyklovanou odpadní vodou, a kořenové plodiny konzumované za syrova	Všechny metody zavlažování
B	Potravinářské plodiny konzumované za syrova, jejichž jedlá část roste nad zemí a není v přímém kontaktu s recyklovanou odpadní vodou, zpracované potravinářské plodiny a nepotravinářské plodiny, včetně plodin určených ke krmení zvířat na produkci mléka a masa	Všechny metody zavlažování
C	Potravinářské plodiny konzumované za syrova, jejichž jedlá část roste nad zemí a není v přímém kontaktu s recyklovanou odpadní vodou, zpracované potravinářské plodiny a nepotravinářské plodiny, včetně plodin určených ke krmení zvířat na produkci mléka a masa	Kapkové zavlažování (**) nebo jiná metoda zavlažování, při níž nedochází k přímému kontaktu s jedlou částí plodiny

Minimální třída kvality recyklované odpadní vody	Kategorie plodin (*)	Metoda zavlažování
D	Technické a energetické plodiny a plodiny z osiva	Všechny metody zavlažování (***)

(*) Pokud stejný druh zavlažované plodiny spadá do několika kategorií uvedených v tabulce 1, použijí se požadavky nejprísnější kategorie.

(**) Kapkové zavlažování (nazývané také kapková závlaha) je systém mikrozávlahy, který dokáže dodávat kapky vody nebo malý proud vody k rostlinám a zahrnuje vodu odkapávající na půdu nebo přímo pod její povrch při velmi malých rychlostech (2–20 litrů za hodinu) ze systému plastových trubek o malém průměru vybavených otvory, které se nazývají kapkovače.

(***) U metod zavlažování napodobujících déšť je třeba věnovat zvláštní pozornost ochraně zdraví pracovníků a osob v okolí. Za tímto účelem se použijí náležitá preventivní opatření.

a) Minimální požadavky na kvalitu vody

Tabulka 2 – Požadavky na kvalitu recyklované odpadní vody pro zavlažování v zemědělství

Třída kvality recyklované odpadní vody	Orientační technologický cíl	Požadavky na kvalitu				
		<i>E. coli</i> (číslo/100 ml)	BSK ₅ (mg/l)	NL (mg/l)	Zákal (NTU)	Jiné
A	Sekundární čištění, filtrace a dezinfekce	≤ 10	≤ 10	≤ 10	≤ 5	<i>Legionella</i> spp.: < 1 000 KT/l v případě rizika aerosolizace Střevní paraziti (vajíčka střevních parazitů): ≤ 1 vajíčko/l pro zavlažování pastvin nebo píce
B	Sekundární čištění a dezinfekce	≤ 100	Podle směrnice 91/271/EHS (příloha I, tabulka 1)	Podle směrnice 91/271/EHS (příloha I, tabulka 1)	–	
C	Sekundární čištění a dezinfekce	≤ 1 000			–	
D	Sekundární čištění a dezinfekce	≤ 10 000			–	

Recyklovaná odpadní voda se považuje za vyhovující požadavkům stanoveným v tabulce 2, jestliže hodnoty měření u této recyklované odpadní vody splňují všechna tato kritéria:

- uvedené hodnoty pro *E. coli*, *Legionella* spp. a střevní parazity jsou vyhovující u 90 % nebo více vzorků. Žádná hodnota vzorků nesmí překročit maximální limit odchylky 1 logaritmické jednotky od uvedené hodnoty pro *E. coli* a *Legionella* spp. a 100 % uvedené hodnoty pro střevní parazity;
- uvedené hodnoty pro BSK₅, NL a zákal v třídě A jsou vyhovující u 90 % nebo více vzorků. Žádná hodnota vzorků nesmí překročit maximální limit odchylky 100 % uvedené hodnoty.

b) Minimální požadavky na monitorování

Provozovatelé zařízení pro recyklaci odpadních vod provádí rutinní monitorování za účelem ověření, že recyklovaná odpadní voda splňuje minimální požadavky na kvalitu vody stanovené v písmenu a). Rutinní monitorování se zařadí do postupů ověřování systému pro opětovné využívání vody.

Vzorky, které budou použity k ověření souladu s mikrobiologickými parametry v místě dodržování hodnot, se odebírají podle normy EN ISO 19458 nebo podle jakýchkoli jiných vnitrostátních či mezinárodních norem, které zajišťují srovnatelnou kvalitu.

Tabulka 3 – Minimální frekvence pro rutinní monitorování recyklované odpadní vody pro zavlažování v zemědělství

	Minimální frekvence monitorování					
Třída kvality recyklované odpadní vody	<i>E. coli</i>	BSK ₅	NL	Zákal	<i>Legionella</i> spp.: (v příslušných případech)	Střevní paraziti (v příslušných případech)
A	Jednou týdně	Jednou týdně	Jednou týdně	Kontinuálně	Dvakrát měsíčně	Dvakrát měsíčně nebo jak je určeno provozovatelem zařízení pro recyklaci odpadních vod podle počtu vajíček v odpadní vodě odváděné do zařízení pro recyklaci odpadních vod.
B	Jednou týdně	Podle směrnice 91/271/EHS (příloha I, oddíl D)	Podle směrnice 91/271/EHS (příloha I, oddíl D)	–		
C	Dvakrát měsíčně			–		
D	Dvakrát měsíčně			–		

Validační monitorování se provede před uvedením nového zařízení pro recyklaci odpadních vod do provozu.

Zařízení pro recyklaci odpadních vod, která jsou již v provozu a splňují ke dni 25. června 2020 požadavky na kvalitu recyklované odpadní vody uvedené v tabulce 2 písmene a), jsou vyňata z povinnosti validačního monitorování.

Validační monitorování se však provádí ve všech případech, když je vybavení modernizováno a když je přidáno nové vybavení nebo procesy.

Validační monitorování se provádí pro třídu kvality recyklované odpadní vody s nejpřísnějšími požadavky, třídu A, za účelem posouzení toho, zda jsou dosaženy výkonnostní cíle (snížení $\log_{10}$). Validační monitorování zahrnuje monitorování indikátorových mikroorganismů spojených s jednotlivými skupinami patogenů, tj. bakterie, viry a prvoci. Zvolenými indikátorovými mikroorganismy jsou *E. coli* pro patogenní bakterie, F-specifické kolifágy, somatické kolifágy nebo kolifágy pro patogenní viry a spory *Clostridium perfringens* nebo sporulující sulfát redukující bakterie pro prvoky. Výkonnostní cíle (snížení $\log_{10}$) pro validační monitorování u vybraných indikátorových mikroorganismů jsou uvedeny v tabulce 4 a musí jich být dosaženo v místě dodržování hodnot, přičemž se zohledňují koncentrace v surové odpadní vodě odváděné do čistírny městských odpadních vod. Alespoň 90 % validačních vzorků musí dosahovat nebo překračovat výkonnostní cíle.

Pokud biologický ukazatel není v surové odpadní vodě přítomen v dostatečném množství ke snížení $\log_{10}$, nepřítomnost tohoto biologického ukazatele v recyklované odpadní vodě znamená, že jsou splněny validační požadavky. Dosažení výkonnostního cíle lze stanovit pomocí analytické kontroly, sečtením výkonnosti přidělené jednotlivým krokům zpracování na základě vědeckých důkazů pro standardní zavedené procesy, jako jsou zveřejněné údaje ze zpráv o testování nebo případové studie, nebo lze, v případě inovativního zpracování, dosažení výkonnostního cíle testovat v laboratoři za kontrolovaných podmínek.

Tabulka 4 – Validační monitorování recyklované odpadní vody pro zavlažování v zemědělství

Třída kvality recyklované odpadní vody	Indikátorové mikroorganismy (*)	Výkonnostní cíle pro řetězec čištění (snížení $\log_{10}$)
A	<i>E. coli</i>	$\geq 5,0$
	Celkové kolifágy/F-specifické kolifágy/somatické kolifágy/kolifágy (**)	$\geq 6,0$
	Spory <i>Clostridium perfringens</i> /sporulující sulfát redukující bakterie (***)	$\geq 4,0$ (v případě spor <i>Clostridium perfringens</i>) $\geq 5,0$ (v případě sporulujících sulfát redukujících bakterií)

(*) Pro účely validačního monitorování mohou být namísto navrhovaných indikátorových mikroorganismů použity rovněž referenční patogeny *Campylobacter*, Rotavirus a *Cryptosporidium*. Pak se zvolí tyto výkonnostní cíle snížení $\log_{10}$: *Campylobacter* ($\geq 5,0$), Rotavirus ($\geq 6,0$) a *Cryptosporidium* ($\geq 5,0$).

(**) Celkové kolifágy jsou zvoleny jako nejvhodnější indikátor virů. Pokud však analýza celkových kolifágů není proveditelná analyzuje se alespoň jeden z nich (F-specifické nebo somatické kolifágy).

(***) Spory *Clostridium perfringens* jsou zvoleny jako nejvhodnější indikátor prvoků. Alternativou jsou však bakterie redukující sporulující sulfát, jestliže koncentrace spor *Clostridium perfringens* neumožňuje validovat požadované odstranění $\log_{10}$.

Metody analýzy pro monitorování se validují a zadokumentují podle normy EN ISO/IEC-17025 nebo jiných vnitrostátních či mezinárodních norem, které zajišťují srovnatelnou kvalitu.

PŘÍLOHA II

A) Hlavní prvky řízení rizik

Řízení rizik sestává z určení a aktivního řízení rizik s cílem zajistit, že recyklovaná odpadní voda bude využívána a bude se s ní hospodařit bezpečně a že nebude ohroženo životní prostředí nebo zdraví lidí či zvířat. Za tímto účelem se zavede plán řízení rizik pro opětovné využívání vody vycházející z těchto prvků:

1. Popis celého systému opětovného využívání vody, od odvedení odpadní vody do čistírny městských odpadních vod až po místo využití, včetně zdrojů odpadní vody, kroků při čištění a technologií v zařízení pro recyklaci odpadních vod, infrastruktury pro dodávku, distribuci a uchovávání, zamýšleného využití, místa a doby využití (např. dočasné nebo ad hoc využití), metod zavlažování, druhu plodiny, jiných vodních zdrojů, počítá-li se s využitím více zdrojů, a objem recyklované odpadní vody, která bude dodávána.
2. Identifikace všech stran zapojených do systému opětovného využívání vody a jasný popis jejich úloh a povinností.
3. Identifikace potenciálních nebezpečí, zejména přítomnosti znečišťujících látek a patogenů, a možnosti nebezpečných událostí, jako jsou poruchy při čištění nebo náhodné úniky nebo kontaminace systému opětovného využívání vody.
4. Identifikace ohroženého prostředí a populací a cesty expozice k identifikovaným potenciálním nebezpečím, s ohledem na specifické environmentální faktory, jako je lokální hydrogeologie, topologie, druh půdy a ekologie, a faktory související s druhem plodin a zemědělskou a zavlažovací praxí. Zvážení, na základě vědeckých důkazů, možných nezvratných nebo dlouhodobých negativních účinků recyklace vody v oblasti životního prostředí a zdraví.
5. Posouzení rizik pro životní prostředí a pro zdraví lidí a zvířat s ohledem na povahu identifikovaných potenciálních nebezpečí, trvání zamýšleného používání, identifikovaná prostředí a populace ohrožené expozicí těmito nebezpečím a závažnost možných účinků těchto nebezpečí, při zohlednění zásady předběžné opatrnosti, jakož i s ohledem na všechny příslušné právní předpisy Unie a vnitrostátní právní předpisy, pokyny a minimální požadavky týkající se bezpečnosti potravin a krmiv a bezpečnosti práce. Posouzení rizik by mohlo být založeno na přezkumu dostupných vědeckých studií a údajů.

Posouzení rizik sestává z těchto prvků:

a) posouzení rizik pro životní prostředí, včetně všech těchto prvků:

- i) potvrzení povahy nebezpečí, v příslušných případech včetně odhadu úrovně, při které nedochází k nepříznivým účinkům;
- ii) posouzení potenciálního rozsahu expozice;
- iii) charakterizace rizik;

b) posouzení rizik pro zdraví lidí a zvířat, včetně všech těchto prvků:

- i) potvrzení povahy nebezpečí, v příslušných případech včetně vztahu mezi dávkou a odezvou;
- ii) posouzení potenciálního rozsahu dávky nebo expozice;
- iii) charakterizace rizik.

Posouzení rizik lze provést s využitím kvalitativního nebo semikvantitativního posouzení rizik. Kvantitativní posouzení rizik se použije, je-li k dispozici dostatek podporných údajů nebo v projektech, které mají potenciálně vysoké riziko pro životní prostředí nebo veřejné zdraví.

V posouzení rizik se zohlední minimálně tyto požadavky a povinnosti:

- a) požadavek snížit a předcházet znečištění vod dusičnany v souladu se směrnicí 91/676/EHS;
- b) povinnost, aby ochranná pásma zdrojů vody určené k lidské spotřebě splňovala požadavky směrnice 98/83/ES;
- c) požadavek splnit environmentální cíle podle směrnice 2000/60/ES;

- d) požadavek přecházet znečišťování podzemních vod podle směrnice 2006/118/ES;
- e) požadavek splnit normy environmentální kvality pro prioritní látky a některé další znečišťující látky podle směrnice 2008/105/ES
- f) požadavek splnit normy environmentální kvality pro znečišťující látky, které představují problém na vnitrostátní úrovni, tj. znečišťující látky specifické pro povodí, podle směrnice 2000/60/ES;
- g) požadavek splnit normy jakosti vod ke koupání podle směrnice 2006/7/ES
- h) požadavky týkající se ochrany životního prostředí a zejména půdy při používání kalů z čistíren odpadních vod v zemědělství podle směrnice 86/278/EHS;
- i) požadavky týkající se hygieny potravin stanovené v nařízení (ES) č. 853/2004 a pokyny uvedené v oznámení Komise o pokynech pro řešení mikrobiologických rizik u čerstvého ovoce a zeleniny v prvovýrobě prostřednictvím správné hygieny;
- j) požadavky na hygienu krmiv podle nařízení (ES) č. 1831/2003;
- k) požadavek dodržovat příslušná mikrobiologická kritéria podle nařízení (ES) č. 2073/2005;
- l) požadavky týkající se maximálních limitů některých kontaminujících látek v potravinách podle nařízení (ES) č. 1831/2003;
- m) požadavky týkající se maximálních limitů reziduí pesticidů v potravinách a krmivech a na jejich povrchu podle nařízení (ES) č. 396/2005;
- n) požadavky týkající se zdraví zvířat podle nařízení (ES) č. 1069/2009 a (EU) č. 142/2011.

B) Podmínky týkající se dodatečných požadavků

6. Zvážení požadavků na kvalitu vody a monitorování, které doplňují nebo zpřísňují požadavky uvedené v oddíle 2 přílohy I, je-li to nutné a vhodné pro zajištění přiměřené ochrany životního prostředí a zdraví lidí a zvířat, zejména pokud existují jasné vědecké důkazy o tom, že rizika pocházejí z recyklované odpadní vody, a nikoliv z jiných zdrojů.

V závislosti na výsledku posouzení rizik podle bodu 5 se mohou tyto dodatečné požadavky týkat zejména:

- a) těžkých kovů;
- b) pesticidů;
- c) vedlejších produktů dezinfekce;
- d) léčivých přípravků;
- e) jiných látek, které nově vzbuzují obavy, včetně znečišťujících mikrolátek a mikroplastů;
- f) antimikrobiální rezistence.

C) Preventivní opatření

7. Identifikace preventivních opatření, která jsou již zavedena nebo která by měla být přijata pro omezení rizik, aby byla všechna identifikovaná rizika adekvátně řízena. Zvláštní pozornost se věnuje vodním útvarům využívaným pro odběr vody určené k lidské spotřebě a příslušným ochranným pásmům.

Tato preventivní opatření mohou zahrnovat:

- a) kontrolu přístupu;
- b) další opatření v oblasti dezinfekce nebo odstraňování znečišťujících látek;
- c) zvláštní technologie zavlažování snižující riziko vzniku aerosolu (např. kapkové zavlažování);
- d) zvláštní požadavky na závlahu postřikem (např. maximální rychlost větru, vzdálenosti mezi postřikovačem a citlivými oblastmi);

- e) zvláštní požadavky na zemědělská pole (např. sklon svahu, nasycení pole vodou a krasové oblasti);
- f) podpora zániku patogenů před sklizní;
- g) stanovení minimálních bezpečnostních vzdáleností (např. od povrchových vod, včetně zdrojů pro hospodářská zvířata, nebo aktivity typu akvakultura, chov ryb, akvakultura korýšů, plavání a jiné vodní aktivity);
- h) značení na místech zavlažování informující o tom, že se používá recyklovaná odpadní voda nevhodná k pití.

Zvláštní preventivní opatření, která mohou přicházet v úvahu, jsou stanovena v tabulce 1.

Tabulka 1 – Zvláštní preventivní opatření

Třída kvality recyklované odpadní vody	Zvláštní preventivní opatření
A	— Prasata nesmí přijít do styku s pícninami zavlažovanými recyklovanou odpadní vodou, pokud nejsou k dispozici dostatečné údaje ukazující, že rizika mohou být v konkrétním případě řízena.
B	— Zákaz sklizně mokrých zavlažovaných nebo spadných zemědělských produktů. — Zabránit dojnícím v období dojivosti ve vstupu na pastvinu, dokud pastvina neuschne. — Pícniny musí být před zabalením vysušeny nebo silážovány. — Prasata nesmí přijít do styku s pícninami zavlažovanými recyklovanou odpadní vodou, pokud nejsou k dispozici dostatečné údaje ukazující, že rizika mohou být v konkrétním případě řízena.
C	— Zákaz sklizně mokrých zavlažovaných nebo spadných zemědělských produktů. — Zajistit, aby se zvířata nepásla na pastvě pět dnů po poslední závlaze. — Pícniny musí být před zabalením vysušeny nebo silážovány. — Prasata nesmí přijít do styku s pícninami zavlažovanými recyklovanou odpadní vodou, pokud nejsou k dispozici dostatečné údaje ukazující, že rizika mohou být v konkrétním případě řízena.
D	— Zákaz sklizně mokrých zavlažovaných nebo spadných zemědělských produktů.

8. Adekvátní systémy a postupy řízení kvality, včetně monitorování recyklované odpadní vody z hlediska příslušných parametrů a adekvátní programy údržby vybavení.

Doporučuje se, aby provozovatel zařízení pro recyklaci odpadních vod vytvořil a udržoval systém řízení kvality certifikovaný podle normy ISO 9001 nebo rovnocenné normy.

9. Systémy monitorování životního prostředí pro zajištění zpětné vazby z monitorování a řádné validace a dokumentace všech procesů a postupů.
10. Vhodné systémy pro řízení havárií a mimořádných událostí, včetně postupů pro vhodné informování všech příslušných stran o dané události, a pravidelná aktualizace havarijního plánu.

Členské státy by mohly využít stávající mezinárodní pokyny či normy, jako jsou pokyny ISO 20426:2018 pro posuzování a řízení zdravotních rizik opětovného využívání užitkové vody, pokyny ISO 16075:2015 pro používání vyčištěné odpadní vody na zavlažovací projekty nebo jiné rovnocenné normy uznávané na mezinárodní úrovni či pokyny WHO, jakožto nástroje pro systematickou identifikaci nebezpečí, hodnocení a řízení rizik, a to na základě prioritního přístupu uplatňovaného na celý řetězec (od čištění městských odpadních vod pro opětovné využívání přes distribuci a využití pro účely zavlažování v zemědělství až po kontrolu účinků) a posouzení rizika specifického pro danou lokalitu.

11. Zajištění, že budou vytvořeny koordinační mechanismy mezi různými subjekty s cílem zaručit bezpečnou produkci a bezpečné používání recyklované vody.